

מסורת הש"ס

- (א) ונעל סט. ושי"ג,
- (ב) קדושין ע: לקמן מה.
- (ג) כבודות לה: (א ונעל מ).
- (ד) קדושין ע: (ז נ"ז מ).
- (ה) קדושין ע: (א וקדושין ע).
- (ו) ושי"ג, (ז וקדושין ע).
- (ח) נעל, (ט ושי"ג).

תורה אור השלם

1. וְאֵת עַמְשָׁא שְׁלֵם אֲבִשְׁלֹם תַּחַת יֹאבָב עַל הַדְּבָא וְעַמְשָׁא בְּן אִישׁ וְשֵׁמוֹ יְהִי אֲדָרְיָאֵל אִישׁ אֲשֶׁר בָּא אֶל אֲבִיגַיִל בַּת נָחֵשׁ אֲחֻזַּת צֹרְדָּה אִם יָדָבָּ: שְׂמוּאֵל בִּזְיוֹ כֹּה הַיְשָׁבְעָאֵלִי:
2. וְאַבְיגַיִל לְקָדְחָ אֵת עַמְשָׁא וְאָבִי עַמְשָׁא יָתֵר הִשְׁבָּעְעָלִי:
3. דברי הימים א ב ז
4. לא יבא עמוני ומואבי בקהל: ז עם דור עשירי
5. לא יבא לבית בקהל: ז ער עולם: דברים נב ז
6. כל בבורה בת מלך פנימה ממשבצות הַקָּב לְבִרְשָׁה: תהלים מה י
7. ויאמרו אליו אתה שרה אשתך ואימך ומה באהך: בראשית יח ז
8. על דבר אשר יח קדמו אתכם במקום ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שבר עֲלֵיךְ אֵת בְּלִעַם בֶּן בְּעֹר מַפְתּוֹר אֲרָם נְהָרִים לְקָלְלֵךְ: דברים נב ז
9. אנה ז כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחה למוטרף:
10. תהלים קטו טו
11. רבות עשית אתה אלהי אלהי נפלאותיך ומחשבתך אלניו כ"ג ערך אלק אביה אבן ואדברה ועצמו מספר: תהלים מ
12. אז אמרת הנה באתי במגילת ספר רחוב בית תהלים מ ח
13. ובמו השחר עלה ויאצו המולכים בלתי לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך והצמתן את חספה בן עזר: בראשית טו ט
14. מצאתי יוד עבדי בשמן קדשי משחתי: תהלים כט כ

הגהות הב"ח

- (א) גם הכי מרגמי
- (ב) שם ללמח עמוני
- (ג) שנשא כ"ל ומית והלי נממק:

מוסף רשי"

כל תלמידי חכמים שמורה הלכה ובה הלכה משנה שלל שעמנוי מאמר (בכורות לה:) אם אדם מנעה אמרה. קודם שגא מעשה לידו היה גייל לעשותו לתלמידי (נח) קודם שגא מעשה ההלכה לידו (בכורות לה:) אמרה להאי עמוני לתלמידי בשם רבו (קדושין ע:) שומעין לו. נאמן לאומיה שבעת מעשה (שם) ועשוי מעשה (בכורות לה:) ואם לאו איך שומעין לו? אינו נאמן להדי כש רבו, שגא מממת מעשה הגא לידו הוא אמר כן (קדושין ע:) הואיל דרבו מרדוס הוא, שגא שבטיל מעשה שגא לידו אומיה (קדושין ע:). בת גר זכר. ואפילו מישראלים, כבת הלל זכר. ופסולה לכהונה, אכל צמות משרבל

אם קודם מעשה. שגאת הוראה לידו אמרה ושגאה לתלמידי צמית המדרש בשם רבו שומעין לו בשעת הוראה ואם לאו איך שומעין לו שגא מממת מעשה הגא לידו אמרה: דהא שמואל צמית דינו קיים. ומילתא דעבדא לגלויי הוא ולא משקר בה: הנה צאטל. דלין דרך אשה ללמח מצמיה: כסנא. דליכא דנפקא ליה מעמוני ואיכא דנפקא ליה מעל דבר: מוסרות. הן רלוועות פוקרין צהן העול: פסחם. שהתרת את הנקבות: נעמה. אמו של רחבעם וממנה ילאו מלכי בית דוד: נפלאותיך ומחשבותיך אלניו. עלי ועל רחבעם בן צמי חשבת לטובצה כשהתרת את הנקבות: אני אמרסי. ששעה שנמשחתי עתה צמתי לגדולה ומקרוצ פסקו לי גדולה זו ולא ידעתי שמיני אצרכה נכחצה עלי צמגילת ספר: נס גר עמוני. קח סלקא דעתך עמוני שנתגריה אשמו עמו והורמה ולדמה צקדושה: צמ חלל פסולה לכהונה צפ' עשרה יוסקיי"ו ופלוגמא דרבי יהודה ור' יוסי צפרק עשרה יוסקיי"ו: מנא ליה. מנא מימי לן האי דמשום דלין ראו לנצ צקהל צמו פסולה יותר משאר גריס הואיל ונקבותיהן מותרות: מנא גדול צאלמנא. דהואיל ואינו ראו צה סכן ציאטו בעצירה. תאלמר צעמוני ששנא עמונית שאין ציאטו בעצירה: חלל זכר יוכית. שמוטר צצמ ישראל ואין ציאטו צה בעצירה וצמו פסולה לכהונה: מה לחלל סכן יצירטו בעצירה. צצמית אציו ואמו בעצירה תאלמר צעמוני שאין יצירטו בעצירה: כ"ג יוכית. שאין יצירטו בעצירה וצמו מאלמנה פסולה: הלד השוה סצהן שאין צרוצ קהל. אינן כשאר רוצ ישראל שהרי יש צכוין לד פגוס כהן גדול ציאטו בעצירה חלל יצירטו בעצירה עמוני אינו ראו לנצ צקהל: לד עצירה. צמ כהן גדול יצירטה בעצירה צמ חלל יצירט אציה בעצירה תאלמר צעמונית שאין עצירה לל צצירטה ולל צצירט אציה ופשיטא שכשרה: אמר ליה איך. ולקמן (ט) יליך מעמוני: צס גר עמוני ומלרי שני. ששנא צמ ישראל וציאתן בעצירה: דמני

הערל פרק שמיני יבמות

עו.

אם קודם מעשה אמרה שומעין לו. אר"מ דהיינו דוקא היכא דהוא עצמו נוגע בדבר כגון ימרח שסיה לריך לאומיה הוראה שהרי צמ יסי נשא כדכתיב אשר צא אל אביגיל צמ נחש ואמרין צפ"ק דצצא צמרא (דף יז. וס) צמ מי שמת צעמיו של נחש וכן צפרק נושאין על האנוסה (לקמן דף מה. וס) גצי גר שהעיד על אשמו ושצעה צמיו וצפ' עשרה יוסקין (קדושין דף ע:) גצי עוצדא דרצב יהודה צלל דוכתא דמיימיה לה היו הן צריימין לאומיה הוראה אצל אס אין צריימין לאומיה הוראה שומעין לו אע"פ שלא אמרה עד שעת מעשה:

בתנאי עמוני ולא עמונית.

ואר"מ לרי יהודה תקשי ליה מצרי ולא מצרית ואמר ר"י דגצי עמוני ומואבי היה לו לקצר ולכתוב עמוני ומואזל הלכך מדכתיב עמוני ומואבי אית לן לנדרש דלמעט עמונית ומואזית קאמי אצל מצרי אס היה כותב מצרית היה מצריין יותר והא כתיב מצרית אדומי ולא כתיב אדוס אצב מצרית אדומי (א): **הבא בתיב מצרית דוד.** אע"פ שגוד עצמו אמרה צרות הקודש אמרו:

מביתן גידול באלמנה מה רבי

ב"י. תימא דמיימיה לרבי יוסי האי דינא דרבי יהודה לית ליה האי דינא משום דליכא למיפרך כדפרין הכא מה להלד השוה סצהן סכן יש צהן ל עצירה כאלמר צפרק צמרא דקדושין (דף עה. וס) והוא ליה לאתויי דינא דלין מיימיה ר' יהודה צצמ גר זכר צצמ חלל זכר מחלל ומצרי ראשון כדלמר הסם ומיהו לענין שאר צנות גריס איכא למימר לית ליה לרבי יוסי דינא דר' יהודה דלח חשיב ליה צד השוה שאינו צרוצ קהל כיון דגר ראו לקהל וכן פירש צקוטרס הסם ארבי אליעזר בן יעקב דפליג ארבי יהודה אצל הכא גר עמוני דחשיב הוא צד השוה כדלמר הכא כיון דלין ראו לנצ צקהל קסה למנא לל נרון לרי יוסי מחלל ומצרי ראשון שמתפכל צמ עמוני ששנא עמונית לכהן אע"ג שראיה לנצ צקהל וי"ל דקסבר ר' יוסי כיון צצמ מצרי ראשון אינה ראויה לנצ צקהל אין לעשות צד השוה מפסול כהונה ופסול קהל ללמוד מהא צעלמא לפסול כהונה ואין להקשות דלינף פסולס גר צצמיתו מחלל ומצרי ראשון דהשגח יש לעשות צד השוה כיון שאין אנו צאין לעשות צד השוה ממנה ממה צצנותיהן פסולין זו לקהל וזו לכהונה אלא ממה שאינו צרוצ קהל דגר חסוב צרוצ קהל לרצנן כדפרישית ועוד דמה לנפק סכן זרעם פסול תאלמר גבר שצמ סצרי אצל קשה דמחזיר

מאמר באלמנה מה רבי

מאמר באלמנה מה רבי יוסי האי דינא דרבי יהודה לית ליה האי דינא משום דליכא למיפרך כדפרין הכא מה להלד השוה סצהן סכן יש צהן ל עצירה כאלמר צפרק צמרא דקדושין (דף עה. וס) והוא ליה לאתויי דינא דלין מיימיה ר' יהודה צצמ גר זכר צצמ חלל זכר מחלל ומצרי ראשון כדלמר הסם ומיהו לענין שאר צנות גריס איכא למימר לית ליה לרבי יוסי דינא דר' יהודה דלח חשיב ליה צד השוה שאינו צרוצ קהל כיון דגר ראו לקהל וכן פירש צקוטרס הסם ארבי אליעזר בן יעקב דפליג ארבי יהודה אצל הכא גר עמוני דחשיב הוא צד השוה כדלמר הכא כיון דלין ראו לנצ צקהל קסה למנא לל נרון לרי יוסי מחלל ומצרי ראשון שמתפכל צמ עמוני ששנא עמונית לכהן אע"ג שראיה לנצ צקהל וי"ל דקסבר ר' יוסי כיון צצמ מצרי ראשון אינה ראויה לנצ צקהל אין לעשות צד השוה מפסול כהונה ופסול קהל ללמוד מהא צעלמא לפסול כהונה ואין להקשות דלינף פסולס גר צצמיתו מחלל ומצרי ראשון דהשגח יש לעשות צד השוה כיון שאין אנו צאין לעשות צד השוה ממנה ממה צצנותיהן פסולין זו לקהל וזו לכהונה אלא ממה שאינו צרוצ קהל דגר חסוב צרוצ קהל לרצנן כדפרישית ועוד דמה לנפק סכן זרעם פסול תאלמר גבר שצמ סצרי אצל קשה דמחזיר

מאמר באלמנה מה רבי

מאמר באלמנה מה רבי יוסי האי דינא דרבי יהודה לית ליה האי דינא משום דליכא למיפרך כדפרין הכא מה להלד השוה סצהן סכן יש צהן ל עצירה כאלמר צפרק צמרא דקדושין (דף עה. וס) והוא ליה לאתויי דינא דלין מיימיה ר' יהודה צצמ גר זכר צצמ חלל זכר מחלל ומצרי ראשון כדלמר הסם ומיהו לענין שאר צנות גריס איכא למימר לית ליה לרבי יוסי דינא דר' יהודה דלח חשיב ליה צד השוה שאינו צרוצ קהל כיון דגר ראו לקהל וכן פירש צקוטרס הסם ארבי אליעזר בן יעקב דפליג ארבי יהודה אצל הכא גר עמוני דחשיב הוא צד השוה כדלמר הכא כיון דלין ראו לנצ צקהל קסה למנא לל נרון לרי יוסי מחלל ומצרי ראשון שמתפכל צמ עמוני ששנא עמונית לכהן אע"ג שראיה לנצ צקהל וי"ל דקסבר ר' יוסי כיון צצמ מצרי ראשון אינה ראויה לנצ צקהל אין לעשות צד השוה מפסול כהונה ופסול קהל ללמוד מהא צעלמא לפסול כהונה ואין להקשות דלינף פסולס גר צצמיתו מחלל ומצרי ראשון דהשגח יש לעשות צד השוה כיון שאין אנו צאין לעשות צד השוה ממנה ממה צצנותיהן פסולין זו לקהל וזו לכהונה אלא ממה שאינו צרוצ קהל דגר חסוב צרוצ קהל לרצנן כדפרישית ועוד דמה לנפק סכן זרעם פסול תאלמר גבר שצמ סצרי אצל קשה דמחזיר

עין משפט

פא א טושי"ע י"ד סימן רמב ספיף לו צבג"ה: פב ב ג יו"י פ"ט ע"ה הלכה יו טושי"ע א"ה"ע סימן ד ספיף ו:

הגהות מהר"ב

הגהות מהר"ב רגשבורג [א] גמי מלמד שהיה רחמנטי יושב צמיקו של דוד. יצ"ע ע"י בעשרה מאמרות תאלמר אס כל מי חלק ב' סי' יו"ד דף מו ע"ב וצפריס"ד יד יהודה ס: :

תוספות ישנים

(א) עי"ל דשעתא דר' יהודה דלח דרשין ולא מצרית ממוס כדכתיב גבי מצרי גריס אשר ילדו הסבוב מלח צצמיה א"כ וכן קהל דנקבות אסורות גלי אמתין לקמן (עו:): הצי השוה סצהן סאין צרוצ קהל. וא"מ כיון דצ"ד גמור ששנא סצהין הוא גמור אמאי מצרי ר' יוסי צמ גר וגזירת לכהונה שהרי כמו כן איך צרוצ קהל שצאיש מטעם פסולה. דמאי צמ עמוני פסול לה ר' יהודה צפרק עשרה יוסקין ולא פריצין הסם עלה אלא מה להלד השוה סצהן שזס צד עבירה ועדין לא מסקינן דצצמין עד לקמן. וי"ל דלח חשיב רבי יוסי גר וגזירת אינן צרוצ קהל כיון דלח צהו צד פגוס כמו דלמנא לרי געצמיתו בעצירה וחלל יצירטו בעצירה עמוני אסור בקהל: מה להלד השוה סצהן סכן יש צהס צד עבירה. וא"מ ולמח מצרי ראשון ששנא מצרית צצמיתו וימח שאין צהס צד עבירה שהרי לא צצמיתו ואפ"י צהה פסולה אף לקהל אף צצמיתו אף צצמיתו גר עמוני ששנא פסולס צמ עמוני אינן צרוצ קהל לרצנן כדפרישית ועוד דמה לנפק סכן זרעם פסול תאלמר גבר שצמ סצרי אצל קשה דמחזיר